

KISS NOÉMI

Budapesti történetek

Hetedik rész
Budapestről a Balatonra

Dodó és Amália a világon a legjobban két dolgot szeret, a titkot és a jeget. Éjjel, titokban egy csillogó, foszforeszkáló, szépen összehajtott, filctollal megszínezett boríték pottyant a szobájukba. De csak reggel vették észre. Épp a szobájukban játszanak, fogmosás és reggeli után.

– Hahó, Amál! Anya talált egy levelet. Felolvassam?

– Hagyjál!

– Titkos pecsét van rajta. Neked címezték.

– Add ide azonnal.

– Akkor olvasom...

– Dodó! Hát hányszor mondjam, hogy te még nem tudsz olvasni. Add ide, az az enyém! Más levelét nem illik felbontani. Hallottál már levéltitokról?

– Nekem száz titkom van, de nem mondom el neked.

– Akkor tartsd meg őket! Különben egy titkod sem lesz. Buta!

– Na, jó, egyet elmondok.

– Tessék?

– Nekem Emma lesz a feleségem.

– És hány gyereketek lesz?

– Száz.

– Ennyi a titkod? Akkor kérem már azt a levelet!

Kitépi Dodó kezéből. Megnézi, forgatja. Egy meghívó, borítékban. Ikres matricát ragasztottak rá, és egy tavat rajzoltak filctollal. Juj, de fincsi lehet ott fürdeni, gondolja Amália.

– Hadd nézzem! Közös... Ez a Balaton. Dodó beveszi a szájába a levelet.

– Ne nyalogasd! Add vissza!

– Baba Emma írta... neki van ilyen filce.

A hétvégén ünneplem a hatodik születésnapomat a Balatonon. Várlak titeket ottalvós bulira! Címem: Szigliget, Móricz Zsigmond utca 5.

Baba Emma

Utóirat: Úszógumit és matracot hozzatok! És fürdőruhát.

Emma rárajzolta a meghívóra a házukat, földszintes, a kertben egy fűzfa és hatalmas fenyő. Piros hintaágy. A hintaágyból rögtön vízbe lehet ugrani.

– Sokkal jobb a Balatonban fürdeni, mint a BVSC-ben Zsuzsa néninél. Ó, drága Emma! Ezért meghívott minket. Itt hagyjuk Zuglót, Amál? Én már indulok is!

Amália máris pakolni kezd a hátizsákjába. Berakja az úszógumit, bűvarszemüveget, békatalpat: – Viszek még három babát. Kittyt, a sellőlányt és a... Na, mi legyen a harmadik? ...Jégkirálynőt. Úgyis nagyon meleg lesz, mert ott folyton süt a nap. A Balaton olyan, hogy ott más időjárás van, mint Budapesten.

Dodó kivesszi a gardróbból a horgászbóját: – Óh, én inkább nem veszek fel úszógumit, az olyan ciki. Viszont berakom a pecát. Kukacot és kukoricát.

– Dodó, hallod, és mi legyen Emma szülinapi ajándéka?

– Ööö. Elveszem, nem veszem el, inkább a Vikit veszem el. Ő lesz a feleségem.

– Na, mondd már!

– Megvan! Jégvarázs. Kiszámoltam.

– A Balatonon mindig irtó meleg van, el fog olvadni az egész mese, mire leérünk vele.

Dodó törli a fejét, megvakarja a talpát: – Viszünk jeget. Tudod, mit, adjunk ajándékba egy Elzát és egy Annát. Jeget rakunk közéjük. Mit szólsz?

Amáliának tetszik Dodó ötlete. Becsomagolja egy szatyorba a saját Elza babáját és berakja a hűtőládába. Annát meg veszünk a postán, a boltban.

Dodó megint törli a fejét: – Vajon Pöttyös nénit és a Békát meghívta Baba Emma?

Amália megvonja a vállát. – Beférnek az autónkba. Szólunk nekik? Amália feltárcsázza a számot. Pittyeg és berreg a telefon, kicsöng. Belekibál a telefonba: – Halló! Pöttyös néni, te vagy?

– Igen, tessék kicsim. Mi van veletek? Kialudtátok magatokat? Szép sötétet csináltam, külön nektek, hogy jót álmodjatok! Éjszakára minden lámpát lekapcsoltam Pesten.

– Cápáról álmodtam és leestem az ágyról, de már jól vagyok. Kösz.

– Szegény kicsikém, akkor ma viszek neked darázskrémeket.

– Képzeld, Baba Emma meghívott minket a Balatonra. Születésnapja lesz. Jöttök ti is Békával? A macskákat inkább ne hozzátok. Emma félős, szerintem az elején még Békától is meg fog ijedni.

Dodó közbevág: – Ne beszélj butaságokat. A feleségem imádja a varangyos békákat, a csörgő kígyókat és a gyíkot is.

– Ó, Baba Emma, hát persze. Nekünk is küldött egy szép felhősmatricás meghívót. – Sicc, macskák! Pöttyös néni kiabál a cicákkal. Akik nyávogva elvonulnak.

– Akkor jöttök? – kérdezi izgatottan Amália.

– Ma felhőt szerelek és takarítást mímelek. Béka úszótanfolyamon tökéletesíti a lábmozgását. Készül a mellúszó békatalpak olimpiájára. Vasárnap rajtolnak. Egy napra talán lemegyünk.

Dodó fogja és lemásolja anya számítógépéről az útvonalat. Zuglóból Szigligetre visz a google-térkép. Amália becsomagolja a jeget zacskókba. Babák, a gumimatrac, a békatalp. Sorolja...

Anya közben kiáll a garázsból a kombi autóval. Minden elfér, a horgászbot, a horgászhaló, a kukac és a kukorica is. Indulhatunk!

Dodó navigál.

– Az Andrássy útról a Bajza utcai kereszteződéshez megyünk. Fel kell mennünk a tornacipőkért, mert pénteken elfelejtettük hazahozni a tornazsákokot. Az Astoria után elkanyarodunk a Keleti-pályaudvarhoz. Itt elhajtunk a Gellért-hegyre. Ööö. Ja, a Rudas fürdőnél. Rákóczi út, Néphadsereg útja. Át a Dunán, a nyakláncos hídon. Integető, nagycombú, csizmás Osztyapenkó bácsi mellett megyünk el. Innen pedig ki a városból az M7-esen a budaörsi felvezetőre. Székesfehérvár után jön Füred, és aztán Szigliget.

– Mi? Te meghiobbantál, neked elgurult a kereked... Dodó, te semmit nem mondasz jól, mindent összekeversz... Fáj tőled a fejem!

– Szimulálsz?

– Ezek krikszkrakszok. El sem bírom olvasni a rajzodat.

– Aha. Nem is neked csináltam.

– Az Andrássy út után nem jöhet a Gellért-hegy, az Budán van. Az Lánchíd, nem nyaklánc. Osztyapenkó bácsi halott már régen és a szobra sincsen.

– Akkor kiradírozom. Lemásolod nekem, Amál, te olyan szépen rajzolsz. Várost rajzoltál már? Lécci!

– Hát persze. Amália elővesz egy filctollat. – Így ni. Andrássy út, Erzsébet-híd, M7-es. Polgárdinál lekanyarodunk. Kenese, Füred, Révfülöp, a végén Szigliget. Alsóörsöt és Udvarit is bekarikáztam. El ne aludj!

Csak hogy aztán semmi sem lesz szép és jó. A gyerekek dugóba keverednek a Hegyalja úton. Anya, a kombi és Baba Emma ajándékai egy tapodtat sem haladnak. Dudálnak az autók, végig mind, sorban. Hiába. A du-da nem vezet ki a dugóból.

– Jaj, csúszik vissza az autó. Fékezz, anya! Ne hátra menjünk, a Balaton előre van.

Percek és félórák telnek el a Hegyalja út lejtőjén, mire egyszer csak halk kopogást hallani az autótetőn:

– Ó, nézd csak, ez Pöttyös néni. Hahó!

– Nyissuk ki a tetőablakot!

A gyerekek kinyitják az ablakot. Béka zuhan le a hátsó ülésre. Sziasz-tok! Lekéstük a vonatot. Kutykurutty. Melegem van. Szomjas vagyok. Véletlenül nem hoztatok egy kis pocsolyavizet?

– De. Dehogynem. Béka, ne igyál olyan sokat! Tengeri beteg leszel. Mondja aggódva Amália és közben megsimogatja pikkelyes hátát.

– Egész nap úsztam a Városligetben. Fáradt vagyok. Éhes és szomjas, na.

Dodó izgatottan kérdezi: – Te mit viszel Baba Emmának a születésnapjára?

– Hát, én, ööö. Tudjátok, magam készítettem a karkötőt. Gyűrűt. Békalencséből fontam neki. Nagyon szeretem Baba Emmát. Szeretném feleségül kérni.

– Hú, azt nem lehet. Vágja rá azonnal Dodó.

– Mért? Emma szerintem szeret. Béka kihúzza magát és abbahagyja végre az ivást.

– Amál, ne! Lécci! Ne, ez titok!

És Amália hallgat, mint a sír. Nem árulja el Dodó szerelmét.

– Szív! Kiabálja. Majd meglátjuk, hol ver a szív. Emma szíve hogy dobog...

Amália aztán kissé aggódva bólogat: – Autópálya-matricát sem vettünk még.

Pöttyös néni ettől azonban nem jön zavarba: – Fel a kezekkel, el a kormánytól. A matricát most felejtétek el, majd visszafelé megveszitek. Akartok röpülni?

Hatalmas sóhajok. – Hát... – válaszolják kórusban, – nem is tudjuk... Neeem.

De ekkor már elemelkednek az úttesttől.

Anya nem érti az egészet, csak bámul ki a szélvédőn. Az autó mind a négy kereke a lebegőben forog tovább. Pöttyös néni terpeszbe áll, tovább vezényel a kezeivel. Vezényel és darácsol és garácsol. Egy, kettő, há'. Vegyetek megint nagy levegőt. Fújjátok ki!

Zsugorodik a Gellért-hegy, a Szabadság-szobor egy szúrós gyufaszál, hangyák masíroznak az Erzsébet hídon és a pesti bérházak lukas jégkockák.

A Balaton, nézzétek csak, olyan, mint egy elhagyott, kötött, téli sál... Egy kék rongy.